

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכג.

עין משפט
נור מצווה

א וְטוֹעָנָה שָׂמֵן מַלְךָ
 ב טָבָע כָּפָר
 ג בְּמִי כְּפָרָה מַלְכָתָה
 ד נַכְּלָה כְּסֶמֶן
 טָבָע שְׂמֵן מַלְכָתָה
 ו עֲשֵׂה כְּסֶמֶן
 ח גְּמִי סְבָבָה שְׂמֵן
 טָבָע שְׂמֵן כְּרִיבָּה
 ט ד הַמִּי סְבָבָה שְׂמֵן
 סְבָבָה שְׂמֵן
 קְשֻׁרָה יְהִי

לעוזו רשות
פויינט"א. חוד.

רב נסים גאון

רבינו חנאנא (משה)
ברבר ון גניעת אליאדין.
פי' פג', דרבנן, דרבנן נינה, נינה
וונן פירוי לא לנטב בשול' באלין
ותטמאם בלבן להחלה במקורה
הרבנן הילען (להחלה) להילען
לאיליה, ורורה ונולס
טמבה בלבן לאן עבדע נצעיד
יום ובא שבת נעלטן, תין,
רבנן ברך אמור להסידר המלדים או'
אם מקצתן מלוןין או'רו בירו
המקומות המוגלים וושטומן.
אין בין קם קם מילוי, בהרהור
בלא גולמי ובפה לאן בון,
אסור לטלטן, ואלנוורן בון
תהי ראב' אמר' א"ש'

בְּסִיבֵּי זָיוֹרִי וּמוֹרוֹרִי. פִּי' בַּעֲרַעַטְפִּי' קַמְלָה קֶסֶם מִזְוָתָם סְמוֹכָנִין
לְפָנֵן צָקָן מַשִּׁים וּמוֹרָגָן נָהָרָגָה יְמָדוֹת קַמְלָה זָיוֹרִי כָּלִי
עַצְמָן כְּמוֹ קַלְשִׁיסָּא אַכְזָבִינָה בְּפָנֵן גַּדְגָּלָה לְפָנֵן (קְנוּן דַּקְמָה) מַכְבֵּשׂ צָלָל
צָעִילָה צָמִיסָא מַזְוָלִי כָּלִי עַצְמָן סְאַכְזָבִינָה מַכָּה צָו שְׁגָדְגִּילָה עַל
חַטְמָן סְמָלְבָנָה

וְלֹمַת מִפְגָּשׁוֹ סָלֵמָה מִקְרָמָה
וְמִמְּחֵץ וּמִמְּטִים לְעֵדוֹ מִלְּנָלְטָןָן וּמִמְּלָכָת
צִירָּוֹתָמָי וְלִילָּה דִין עֲלֵי צִדְקָה מִזְוָה
לִין חֲצַטְבָּה יְלִינָה קְהוּנָה דְמִפְלָטָה
מוּלוֹי כּוֹדֵךְ עַלְיוֹן וּכּוֹדֵךְ מַהְמָּוֹן גַּל
לְסִבְתָּה לְהַסְמָן דְּלָמָּדָךְ צְפָלָה הַלָּו
קְרִיסָה (פָּעֵל דָרְקִים).^ב בָּא נָמֵי
מִיּוֹדָה לְחַדְקָה מִזְוָה. מִיּוֹמָן מִזְוָה שְׁמָמָה
וּיְמָטָה מִזְוָה נְגַדְלָה עַלְיוֹן צְבָא:

הַזָּקֵן בֵּיהֶךְ וְבֵבִן מְחוֹמָן
מִמְכָרֶל דְּמָאֵסִיל זָדָר צִיסִּים
מַלְחָמָל נְפִילָק מַוְלָן (קְמָן דַּקְמָן)
חֲמִילִי בֵּי כְּבֵבִן נְלָמָע לְלָל כְּבֵבִן
פָנָה שָׁהַטְמִינָה בָּו.^๔ מַיִיִּשְׂאָקְנִיחָס
אַס עַמְּתָעַמְּתָה קְבָלָה קְבָלָה קְבָלָה קְבָלָה
אַס נְלָגֶל אַסְצָמָה קוֹיְיָן זְקִימָם לְדַבֵּר
אַסְפָּוּר מַלְחָמָל נְקָמָן נְפִילָק וּגְוָל
(ד. קְמָה): גְּזִיָּה חֲנִין צָעֵל פִּי אַתְּבָתִים
לְגַם נְזָנוֹן חֲלָמָה קְבָלָה קְבָלָה נְעַסָּה
קְסִימָם לְדַבֵּר קְהַלְסָוָר: הַאִיִּ פּוֹגְלָא.
וְהַיִּתְּ פּוֹגְלָה רַכְיָה דַּמְיָה זְמִינָה
מַיִּט דְּמָמָן דְּסִיְמָה מַלְמָטָה מַלְמָטָה קְהַלְסָה
חֲפִילָנוּ נְיעַזְרָה הַיְלָה כִּי־סָס טְמָלָול מַעַן
סָגָד וְלִי צְבָחָה מַיִּט דְּמָמָן לְחַמָּל
הַפִּי מַבִּיאָה גַּמְוָר סְלִיק נְזָרָק נְטָלָפָן
הַגָּבָה סְיִיר נְקָעָן נְפִילָק וּגְוָל (קְהַלְסָה)
וְ(קְמָה): כְּמַעַט עַלְלָה גְּבִי סְכָל גְּזָלִיךְ
לְמִקְמוֹו דְּמַטְלָטָה דְּמַטְלָטָה גְּזָעָן עַלְלָה וְלִכְנָן
שָׁעַל פִּי חֲצִיבָה כְּסָתוּם בֵּין חֲצִיבָה
מַגִּבָּה וּמַמָּה כִּי־סָס נְלָמָן נְזָרָק וְיַלְלָה
לְמִינִימָה עַל מַתָּה לְעַטָּלה חֲרִיִּי הַעֲמִיגָּה
לְכַסְכָּה דְּלִי כְּמוֹ תְּמִינָה וּמִיקָּה גְּדַבְּרָה
שְׁלִינוּ נְיעַזְרָה בְּקָרָב מַסָּה טוּמָנִין (נְעַלְלָה)
(ה. הַיִּתְּ): דְּסָגִי נְעַרְתָּה תְּסָס דְּלָוִן מִינִימָה
לְלָל פְּצָבָה וְצָעָנָה מִותְפָּנִים דְּרִיכָּה
צִילָּה (ד. ۳): דְּסָגִי בְּזָה נְקָמָה הַמְּ
סְטָבָן גַּמְבָּן וְנְעַלְלָה מַיִּתְמָה נְזָרָק
כְּהַמָּתוֹן עַנִּי צְעַנְתָּרָק טְמָלָול מַעַן סָגָד
עַנְמָותָה וְקְלִיפָּתָן הַמְּמַקְתִּיסָּה דְּלָוִן לִינָם
בְּכָן עַל גְּבִי כְּסָתוּם וּמַמָּה וּמִיקָּה דְּפִילָק
בְּמַסָּה טוּמָנִין (נְעַלְלָה יְהִי). הַן חֲמָוק
רוּיָה בְּהַרְבָּה בְּיִזְרָעֵל הַכְּלָלִי גְּוָיָה
לְהָא דָאָמֵר רֵב חִינָּא
בְּהַכְּלָל מְוּדִים בְּסִיכִי
עַלְיָיוּחוּ מִיחִיד לְהָוָה
וּרְוָנס שֶׁל הַבִּים שְׁנִינוּ
קְוָרְנָם שֶׁל בְּשָׁמִים
אֶבְלָל דְּבָשִׂים כִּי־שָׁדָה
תְּהִכְרֵכָר כּוֹ: (ה. תְּדָי)
הַשְּׁתְּמִנָּה (๖) בְּגַחְלִים
רַלְטְּלַטְּלָה וְאָמַל אָוֹ
תְּדָאִי אָמַר תְּחֻבָּנִין
עֲרוֹתָה מַאֲלִיהָם אָמַר
בְּنְתְּדָאִי לְמִימְרָא
לְמִן הַצָּדָא לְאַשְׁמִיה
וְהַאי פּוֹגְלָא מַלְמָעֵל
עַלְלָה אָסִיר הַדָּר בְּיה
שֶׁשְׁלָל יְד לְטוּל בָּה
יְהִיה דָרְבָה לְרֵב יוֹסֵף
טְלַחְרְרָה אוּעוֹקְצָה
שֶׁלְלָה יְד לְיטָול בָּה אֲתָה
לְלָהָה לְקוֹץ בֵּין נְקֻובָה
זְבוּבָה (๗) מְחַטֵּט שְׁנִימְלָה
הַה אָמֵר אֲבִי טוֹמָאָה
הַכְּלִי מְעַשָּׂה בְּעַיִינָה
רְבָא מָאָן דְּקְמָוֹתִיב
זַיְן טוֹמָאָה לְאָוֹ מָנָא
אוֹ גְּזִיָּה רַיְבָּוֹרְוִי

כִּי נְפָרֵךְ מַעֲמָקָה
מִן סֶלֶד נְטוּיוֹן: מַדְלָעָנִי טוֹמָא
לְאוֹ מַנָּא לְעָנִין שְׁבַת נְמִי לְאוֹ מַנָּא.
טִימָה הַלְּמָנָן לְקַמְּנוֹ יְלִלְכָלִים נְעִיטָלָן
שְׂבִירִין יְטַלְּזָן הַעֲגָז דְּנָעִין טוֹמָה
לְגַם קְיָם מְנֻחָה כְּסָבָר הַלְּגָעָה עַל דַּי
יְיחָוד פְּלִיּוֹתָם לְסָקוֹף סְמִינָעָה
(נָעַל דַּי נָא): יְלִי לְסָפָפָ מְלָעָנִין
טוֹמָהָךְ לְמוֹעֵד מְנֻחָה פְּלִיּוֹתָם יְיִי יְקָודָם
לְכִילָן דְּעִיטָלָן מְלָכָה לוֹ וּקְוָדָסָה לְמַעַיִן
בֵּיס יְיחָוד לְעָנִין זְכָם לְמַיִן נְמִי לְאוֹ מְנֻחָה
לְהַדְרָנָה אַזְנָבָן אַזְנָבָן
אַזְנָבָן וְהַזְּבָבָן
שְׁנָאִינה נְכוּבָה מוֹתָר
אַמְרוֹ נְכוּבָה אַלְאָ
תְּרִגְמָא אַבְּיָ אַלְבָא
מְנֻנִין דְּמִימָלֵךְ עַלְיָהוּ
יְוִיכָא דְּנִיטָלָ חֲרָה אָו
יְיִין גְּרוּמָאָה אַסּוּבָי
רְדָבָ שְׁתָה יְשִׁרִי אָמָר
לְהַדְרָנָה אַזְנָבָן עַוְשָׁן
אַפְּקִיטְיוֹן

מִלְחָמַת חַיּוֹר מִסּוֹס טוֹמֶן: סְמִינָה.

דבר שמלאบทו לאיסוף
איתיביה אכבי לרבה
שומ מטלטליין אותה וה-
אותה א"ל ה"א מנ' ר' נ-
כל' ניטל אלא לצורך
^(ב) א"ש אומרים אין נ-
עליו בשר א"ב"ה מותר לטל-
טל עליון וככ עליון
ו צאל. אלסוס מוטס ס דעלי
טיגים עלות עליות מהילגנו
לי. כי

בר נחימה כינוי דשמעה
בר שלמיא משמייה דר' זעירי ומורי דכינוי דקפ' מוקם ה"ג מיחד להו
בר אבא אמר ר' יוחנן כי רב שמן בר אבא אמר שניינו מאן דאמר דרב מאן דאמר של הבהיר עלייהו: ואת הבוש וא-
ולגין זצטמי וילעון סן כמו דקפ' ו טול מוקלה אידוכס: דקפ' ול לדוד

לעגניזא טיטולו דסיגול מוקהס זיליכא יא כליה ז וכ' ז נטעמיס. ימלה:

רב נחמן מההיא: מה כו': שלח ליה רבא ב למרדנו רבינו מחת שמחת מהו א"ל תניתוח מהחת הקוץ' וכי מה איכפת לבין שאינה נקובה או חררה או עקיצה מוהו אשbeta קרמיטי טומואה לעניין שבת מידי דחו למשקלא בה קו"ז אמר שפיר קמותיב מדלען הוא לעניין שבת נמי ר' רמחט בין נקובה בין לטלטלה בשבת ולא לעניין טומאה בלבד » דרבא בגולם עסקין ומישוי להו מנא האבל עוקצה אדם זורקה לנוκא רב נחמן אסיר רב נחמן מנא אמニア

ה שם מטלטליון [אוותה] אם לאו אין מטלטליון אווה,
קל היה לנו מבניה ר' מהמיה והא אמר אכן אלו יטול
על-[בבבון] והוא או נישלן אלן לזרוך והוא סולת בלבשה
דר' ר' דלא ר' כה' נזחמה. ותו' אאלשין עלייה ושרון שאם
ור' לבנן, מורה בדור בדור בדור ובדור ודר' ר' דקידי עלה
טלטלים מן המקומות המכובדים. וו'ן אכן אליל צרי טורי
[הו'ן] (הווא) תרגום תירוד, ר' דורי, עלי'ן כונן
שלוחובס מהה רבובים על אבן בית שלובבן, ואילו
על-פיך שיטין דערותן מלולובן וגעש מוקיבן וענין
בר' ברכות, ברכות, ברכות, ברכות, ברכות, ברכות, ברכות
וב' ברכות של בשמיים החלק בו ר' ח'יאי בר' אבן ורב
ס. ב. ובקורו של ר' ח'יאי בר' אבן ורב' אבן ורב' אבן
ר' ח'יאי, דודו ר' דקידי עלה להלן זומו. ר' ר' באה שטונגה
הדר מטלטלה ר' דקידי עלה להלן זומו. ר' ר' באה שטונגה
ואל אסרו, אל ענידר בן מאי [אמיר] החון בכוש אן

(ה) נב' והרלה צפנאות, נ' ז'
ונון כ"ט מעילין ד' ו'
הרלה צפנאות מלהן הנולא
ומכחו נון יונ' ומ' מוקין ז'
אלג נון יונ' מלהן ספלה
מזהה אלה קתנות ומשעייה לה
צפנאות למלכין ביהו' (ז)
ויר' גנוט לאלאדרה יונ' ע'
ומכחה של מהק:

גלוין השם
 רשות דה' הני מני עלי
 ופומבו. עלי גלען גבש'
 ד' מודוס קומס: תומ' דה'
 פונה במקומם כו' עלי
 שהנורא עלי נעל קר מ' עלי'
 עלי' יט' יט' כו' רום' דה'
 מרילען כו' לא מאן עלי'
 עלי' חזון. עלי' קר מ' עלי' עלי'
 אבר' אבר' אבר' כו' עלי' עלי'
 אפקטוקוין. ווס' לנט' עלי'
 בסס' יט' יט' יט' ד' עלי'
 ד' יט' יט' יט' ד' ד' יט'
 ד' יט' יט' יט' ד' יט'
 מילן יט' יט' יט' ד' יט'
 ד' יט' יט' יט' ד' יט'
 ד' יט' יט' יט' ד' יט'
 עלי' יט' יט' יט' ד' יט'
 רטמן הילקן זומילש' ד' יט'
 עלי' יט' יט' יט' ד' יט'
 בעין מסט אות' כ' פ' פ' כ'
 מה' וט' כ' פ' כ' פ'
 מה' וט' כ' פ' כ' פ'

מוסך תוספות

א. (ומורו) [זווירין] לשון דורך גוא, כמו מושעתה דידייה כמו ויר או הגויה.

ב. קול מלען (ל. ז. בראון), איאן אנד רשי, סטיבן ג. האיך יכלי לילג'הן, האגן, שאלס פאלרין, דן בר שטעון יטלטול בשחתת לא להניחו כל השבח אפללו מינה שב שבחו, וו' נעל על. ד. ד"ה דכי'ש, הדעדולם בעינן דוד לנען טוועהה, טום, מון, ז. ד"ה צשען. ז. תורה וואה. מומ' נעל מני: ד"ה נְלֵמָה. ז. מלאי הוא מותקן, באלי אסבי אסבי דמי לאתקונו נאנ. ריעוטן.

רביינו חננאל
ושמעין מינה דכל דבר
שלאלאותו אפייל לאסרו, כגון
מלאתה הקומות של נפחים
ושעי מילאתך כל נשח
ובזרע, ומלאכם השוכנו לך
אסורה בשבת, אם הוציאו
(לומר) [לדבר] שהוא מותר

שבהן, כגון פצעי האגרות
שהן הנכות מ滥用 מלוכה
כיבין שלטנותה אונסית או הרה
לאלא' צערך השם, פ', מנגנון
והזרע לאכל בו. ומונחים דוקרים
קאב ליה ורוי פורסמה
מכין ליה פוגר ובוגר דבוחן ורוי
ומזרע. פ', ס' כ', הן היהות המכבים
קרושים בסובבון בלבבם,
בלון קדר נישן לאילו יונטו
אסור לאמרם, ובר' מה פורשין
דורי משנינו יי' כל הקונס טרין
בר' באז שמיר דרי' זיין
דמי, והריה אשואת שטמנה בגחלים
תבן והריה שטמנה בגחלים

ככג:

מספרת הש"ס

תורה או השלם

1 בימים ההם ראיינו כי כהזהה ורכס גותה בשפט ובכדתו העמאות עלי עטסן על חקמאותן ואך יין ענבים ותאנין וככל משא ומקראים ירושלים בימים השבעת זעיר בום מקרים ציה נחמה גי טו

הגהות הב"ח

גָּלִיּוֹן הַשְׁמָם

לעוז רשי
קולטור"א. קנקן של
מחושה (היתר הפלחת את
הקרעך).
דולידייר"א [דולידייר"א].
מעצץ (מעין גוון).

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

וסכינה דאשכחנה. פילץ קווינטם מclin שاكتיביס מקבץ נס כב' כב' ו' מ' מלין סוחטון זה צמקפ'ל צל' מיפג' ויס לייזר צל' נטולנו טפי' נויר גוף דווי' לימד צל' מתיקת להפי' ל'ס מודח לדלהיינן בוק' מלילין (זק' קמ':

אפיקטומיין בשบท ורב ששה החם לאו
אורחיה הכא אורחיה אמר רב ששה מנא
אמינה לה דתנן מהט של יד ליטול בה את
החותן ורב נחמן החם פקיד הכא לא פקיד:
מןני^ט קנה של זותים אם יש קשר בראשו
מקובל טומאה ואם לאו אין מקבל טומאה
יבין כך ובין כך ניטל בשbeta: **גמ'** אמאי
פושטו kali עז הוא^ט פופשוטי kali עז אין
מקובל טומאה מ"ט^ט דרומה דשך בעין התנא
משימה דר' נחימה בשבעה שמפרק בויותם
הופכו ווואה בו: **מןני**^ט ר' יומי אומר
כל הכלים ניטלין יהוץ מן המסר הנגדל
ויתר של מהרישה: **גמ'** אמר ר' נ האי
אוכלא דקצרי כיתר של מהרישה דמייא
אמר אבי הרכבא דואשכבי וסכינא דאשכבה
וחצינא דגנרי כיתר של מהרישה דמי ת'ר
בראשונה היו אמורים שלשה כלים ניטלין
בשבעת מקצוע של דברלה והוממא ליסטרן
של קדרה וסכין קטנה שעל נבי שלחן
התירו וחورو והתירו וחورو והתירו עד שאמרו
כל הכלים ניטלין בשbeta חוץ מן מסר
הגדל ויתר של מהרישה מאוי התIRO וחוRO
והתירו וחورو אמר אבי התIRO דבר שמלאכתו להויר לצורך גוף
וחورو והתירו דבר שמלאכתו להויר לצורך גוף להויר לצורך גוף
לאיסור לצורך גוף אין לצורך מקומו והוא בידו אחת אין בשתי ידיים לא עד
שאמורו כל הכלים ניטלין בשbeta ואפ' בשתי ידיים אל רבא המכדי התIRO קתנו
מה לי לצורך גוף מה לי לצורך מקומו אלא אמר רבא יתIRO דבר שמלאכתו
להויר בין לצורך גוף ובין לצורך מקומו וחورو והתירו מהמה לצל וחورو והתירו
דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גוף ולצורך מקומו אין מהמה לצל לא ועדין
באדם אחד אין שני בני אדם לא עד שאמורו כל הכלים ניטלין בשbeta אפילו
בשני בני אדם אמר אתייביה אבוי מדוכה אם יש בה שום מטלטlein אותה ואם לאו
אין מטלטlein אותה הכא במא עספין מהמה לצל אתייביה וושונ שאם קצב
עליו בשער שאסור לטלטלי הכא נמי מהמה לצל אמר ר' חנניא^ט בימי נחימה
בן חכליה נשנית מישנה זו רכתיב ב' בימים ההמה לצל אתייביה בימי נחימה
בשבעת ומביאים הערכות אמר ר' אלעוז קניין ומkillות גלוסטרא ומדוכה قولן
קודם התרה כלים נשנו קניין דרבנן לא סידור הקניין ולא נטילתן דוחה את השבת
מקולות דתני^ט "מקולות דקון חלקיין" היו שם ומינויו על כתפו ועל כתף חבירו
ותולה ומפשיט^ט (אמר) רבי אלעוז ארבעה עשר שחיל להיות בשbeta מניה
דו

טמנוול כל סכליט כדי נגדו גדר להחמיר צה"סcoli עצם מפני שטי מקי
בחלומילון (שניאר מ) – זומן פטיטון, אף לדולך צמבלקון זו וויסטמ
במסתע: אפיו. עוד כשלגון שחויר הפליך קם צה"סcoli בכת וחוויס וסוב
עד אהמוץ. עוד חוויס ומתיו קם סכל שע טהמוץ הפליך יטעלן צוּן מען
לזרך רטומול צפוך סמילו נטפלן נזרך גופו מס' סורק נס' צבנתש ג'וֹס
מקומו: והוויס ופסיטו נף מטמאנלן יטיעוס. והואך לו' צבצת ג'וֹס
טהמוץן חוץ נס' סטפל גולדן דל'ם נזרך ג'וֹס נזרך מקיין. נזרך קמיין
לבדר צמבלקינון נזרקן צי' נזרך ג'וֹס: עז' רצ'ה מפי. נזרך קמיין
נץ' צה'וין נץ' נו' עכיזו מל'ם ג'וֹס וויל' נקומו הפליך עלי' צמבל
ומויסו נזרקינון צ'ר' טימ' ה'פי' מהמה נץ' נץ' ויל' נזרק ג'וֹס ג'וֹס
טמוקומ קה'ויל הפליך נד' לדיין אהמיה: מטה'ן. ולעיל' צר'ה'וינה סי' הוומכה
ונגו': **קיט' ומלוט' נו'.**: מ'קנית'ן כדרמפה'ן וויל'ן: **קוֹז'ס פָּטִיט לְיִלְלָה**
סיד'ו'ה קיט'ס. סי'ו'ו מטינן במערכות לסת' פטיט'ן חלה' להלא' לאפרילין
ה'ם פ'צ'ם. היל' נוכם בע' ז' ווועל' קיט'ס ולמחר ממל'ק ס'מערכות קיט'סן ז'א'ז'
נט'נית קוֹז'ס טימ' מני' קלה'ן דה' מליחמן לטימ' וקיט'ר לו' נזרך
נה שהחוקני היה בעשה שהמבחן דר' דהימה דר' דהימה היה בדק בו היה ה'ה הוא ורואה
ונגמינה מלאת העפען, אל' ר' מנא לא תני שמאול אל' היה שלה בו הוויתן, קל'ויר יש בו
אל' באלא' ר'ה'ר, ר'ה'ר של שרודין דאמ'ם, וכח ואסוך מבה'ם. ואב'ר לאט'לה. ואב'ר שורה שנות הרכבת
אריאן אריאן בר'ה'ר בים' וה'ה במר'ו. ר'י' אל' ר'ה'ר שורה ובה'ה. ואה'ר שורה שנות הרכבת
בוד' חוויס ושורה אה'ה. פעם אחר פעם השתקבלן הרט'ב. ר'י' אל' ר'ה'ר שור' שוכןין אה'ו עז'

יא א' מ"י פ"ז מל"ג סכ"מ
תל"ס :
יב ב' מ"י סכ"מ מל"ג
תל"ס תל"ס :
יג ב' מ"י סכ"מ מל"ג
יד ד' ח' מ"י פ"ז מל"ג
צמ' תל"ס ט מגן תל"ג מ"י סכ"מ
ספ' טו וטיע' סכ"מ ג' ע"ש
טו ו' מ"י סכ"מ מל"ג
טמ"ז ומ"פן תל"ס :
טו ז' מ"י פ"ז מל"ג
טמ"ז ומ"פן תל"ס :
יז ח' מ"י פ"ז מל"ג ק"ק
תל"ס ד' :

מוספֶת תוספּות
א. ואין ממשן אלא דברים אחרים. מום סלולא. ב. (ש)[אייסטר] טלטול איגוד לאו משומשות. ליטכ'ו. ג. בענין השותה, הפירוז בגווניהם נזור טלטולו. ד. במרקש עיטר.

רב נס נאן
בשעה שמהפרק נזכר, בוגר דבון
ההופך והוא הורה בו. בוגר דבון
מעובה גורש ששהקרכנו להפקיד
אם אמרו לנו כי מושבם נטהר לשלב
בו יותר כיבוד יפה נא, עיר, עיר.
אם לא היה לילכלה במקשה
דרוד נגמזר מלכאת מושבם
ואם לא לוא דרוד שעאנמה
מלכאת מושבם. אמר לנו אין
אל תני שמוואל לא לאי לירות
שולחה וב את הוייטים.
ומושם והוואיל אידיין דמקבל
טומאה והוואיל וככל קובל
דרוד בר דקצ'ר בידן והיא
יכילאל דקצ'ר דמי. ואכלא
מחורייה דמי. דמי.
דרוד בר דמי. הא ראי כל דבומה
לעלת וונוקין ארא לאו
נקבן יבר מולפין מים
וכוכבון על הגדים.
וושובת לה בפרק
ישראל יש להם חלק
(מנזרו) אמר נזקן
אווון ככברה, אמר אבי
אנבלא דקצ'ר.

רביינו חנאנא
אפיקוּרִיזָן שבת כ'.
ובכינויו היגאנום אמרו
פי אורה, אונן בלבו מה
שקלבונו מדורותינו.
של יהודים וכו' ואמרין
אמאי פְּרַעֲמֵן כל עץ הזה
אונן מקבלין טומאה. מופקח
בו. כל פרוש בהללו י' ר' יונה
המעטן, ואם לא בידין על
המחלוקת בתקון קרבן, מומר בדינן
עליה ר' יונה שוטחה ומייבשה.
שמלשלן

זח' א מ"י פ"כ מס' מ"ל
 קת' ט' ל' ט' ס' מ' ג' ג' ג'
 סה ט' מ' ט' ט' ס' מ' ס' מ' ג'
ספ' ח:
 שט' ב ג י"י פ"ב ס' ס' ס' ס'
 נ' ג' ק' מ' ס' ס' ס'
ט' ט' ע' ח' מ' ס' מ' ס' מ' :
ספ' ד:
 ב ד מ' י' ס' ס' מ' ע' ס'
ספ' ג:
 בא ה מ' פ' מ' מ' מ' מ'
 י' י' ט' ל' ט' ט' ט'
ספ' ח' ח' מ' ס' מ' מ' :
ספ' ג:
 בב ו מ' כ' ב' מ' ס' ס' ס' ס'
 ט' ט' ט' ו ט' ע' ח' מ'
 ס' מ' ס' מ' ס' מ' :
ספ' ז:
 בב ז מ' ט' ט' ט' ט'
 י' י' ט' ל' ט' ט' ט'
ספ' ח' ח' מ' ס' מ' מ' :
ספ' ג:
 בד ח ט' ע' ח' מ' ס' מ' ס'
 זל' ס' מ' :
בב ט' מ' פ' מ' מ' מ' :
 י' י' ט' ט' ט' ט'
 ג' ג' מ' ג' מ' ג'
ג' ג' ג' ג' ג' :
מ' ס' מ' :

אוסף ריש"

ה

אלשבת,

אליעזר. מום, סלול'ע. ב. דר' אליעזר גופיה לית לילתי ההיא משנה. מומ' סלול'ע. ג. בהיה שרי אפ' מכשורי אכל פש דידיט היכא די [א] פיש לעשותן מעויר'ע. ד. בהיה דאותו סלול'ע. ו. ואת בנו. מומ' סלול'ע.

סימן

גנומטריה דען לכ' יט' ענבר נגר פיט קלארו גנומטריה
הארצ'ו. וט'ג' לילך נגופו למלו'נו מהכלו ולנו'על' צ'ז'
כך גוף: מודקה פ' ד' דומין, נעל' וככ'ן, ט'ג' דסניא רצ'ה צ'ז'
ז' סנו': קינס טעמא מלה'. ממלין הווט' נמעלכה: מוא'

דו על כתף חברו ויד חברו על כתיפו
תוליה ומפשיט גלוסטרא דרטן⁶ א'ג'ר שיש
בראשו גלוסטרא ר' והישע אומר שומטה
מן פתח זה ותוליה בחבירו בשבת ר' טרפון
אומר הרי הוא מכל הכלים ומיטלטל בחצר
מודוכה הא דאמאן אמר רביה ממאי דילמא
יעולם אימא לך לאחר התרת כלים נשנו
קננים טעמא מאי משום איעופשי בהאי
אורתא לא מייעש מקלות אפשר בר' אלעוז
לוסטרא בדרבי ינא דאמר רבינו ינאי בחצר
שאניה מעורבת עפסקין רבי יהושע סבר תורה
הפתחה כלפניהם דמי וקמפלטל מנא דבתרים
מחצ'ר ור' טרפון סבר תורה הפתחה כלחוין דמי
מנא דחצ'ר בחצ'ר קא מיטלטל מודוכה ר'
חרמיה היא: מתרני' כל הכלים ניטלן לצורך

ס: ומפני פסק (ט) טעם או יון לדבצמה. מוקד דקה בדקמה עצמה מילוקו כיה בז'וס מוכן פירוטם דרך ציוס טוגן. נאדיין מכאן ה'ן ג'ן צבצתם. פירוטם הפקוטיס עלה כה לג'זן ורלה גורצת כה דלן טריהמה מילמה הנופלן מהליכן. ה'ן מהל דלן גורליין. פולליין ומוי ה'ן גורליין וסתמן ה'ן ג'זן צבצתם ען סכוב: וזה. צילחתן צי'ע' מושס ח'יזוד ממון דבי יוצצע כיה שסמי לנטנות צאטמא צבצתם ען סכוב: וזה. גורימה. למייחי כמלה בעדי נעדיל נולוך יונ'ע' ה'ן ג'ז נמי משלין ליליכ קערמא לדרומי נטמיהן ה'ן ג'זן.

ט"ז

גמ' ומי גורין והthan
משילין. ע"ל דף כב ע"ב
מופת ל"ה גוילה:

יבינו חנナル

רבה (רבא) דרכין סוגיא דשמעה אולאה.

לעדי גבאי גבען כמיוש אוסף פון לאטה גאנז ווילט ז"ל קאנל גראם דלאנקר פאנק גלאס וג'ו.